

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਇਕੀਵਾਂ

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਘਾੜਨਾ: ਬਸੰਤ ਦੇ ਕਲੀ ਲੱਗਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵੱਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger

2024-03-07

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਕਲੀਆਂ ਕੱਢਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵੱਲ ਇਸ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ" ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ" ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣ।

"ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗਣ, ਤਦ ਉੱਪਰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।' ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਕੇਮਲ ਕੁੰਪਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: 'ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਣ ਫੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਰਮੀ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਹੈ।' ਲੂਕਾ 21:28, 30, 31।" *The Great Controversy*, 308.

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਉਨ੍ਹਾਂ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਗਮਨ ਕਰਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ" ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੰਬਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਪਰ ਯੋਏਲ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ "ਚਿੰਨ੍ਹ"—ਉਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬਚੀ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਸਦੀਵ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਪਰਦੇਸੀ ਫਿਰ ਕਦੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ, ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਦੇ ਨਾਲ—ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਗੇ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।

"16 ਦਸੰਬਰ, 1848 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦਿਆਂ 'ਆਕਾਸ਼' ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਆਕਾਸ਼ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 'ਧਰਤੀ' ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਧਰਤੀ ਹੀ ਸੀ। ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕੰਬਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤਦ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕੰਬਾਏ ਜਾਣਗੇ।

"ਗੁੜ੍ਹੇ, ਭਾਰੇ ਬੱਦਲ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਏ। ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁੜਕ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਓਰਾਇਨ ਵਿੱਚਲੇ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਾਹੀਂ ਉੱਪਰ ਵੇਖ ਸਕੇ, ਜਿਥੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਉਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁਣ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੁੱਧ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ, ਤਲਵਾਰ, ਕਾਲ ਅਤੇ ਮਹਾਮਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਗੀਆਂ; ਫਿਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿਲਾਏਗੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਲਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਹਿਲਾਉਣਾ ਹੈ।" *Early Writings*, 41.

ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸੂਰਜ, ਚੰਦਰਮਾ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇੜ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇੜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇੜ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

“ਕੀ ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਵਾਰ ਦੀ ਇਕ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ! ਤਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:1-3 ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅਠਾਰਵਾਂ ਸਾਰਾ ਅਧਿਆਇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੇੜਨ ਅਤੇ ਉਲਟਣ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਬਚਨ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਕ ਛੇਹ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।” Review and Herald, July 5, 1906.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲੂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ “ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼ਤਾ” ਸੀ। ਕੌਮਾਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਰ ਕੌਮ ਹਿੱਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਧਰਤੀਗਤ ਹਿਲਾਉ ਨੂੰ ਲੂਕਾ ਇਕੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਅਭਿਵ੍ਯਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ “ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼ਤਾ” ਵਾਲੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਵੇਲੇ ਆਈ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਲੂਕਾ ਵਿੱਚ “ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼ਤਾ” ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁਣ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੁੱਧ, ਅਤੇ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ, ਤਲਵਾਰ, ਅਕਾਲ, ਅਤੇ ਮਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰਜ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿਲਾਏਗੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।” Early Writings, 41.

“ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ,” “ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ” ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ “ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ” ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਨੇ 1838 ਵਿੱਚ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਹੀ ਸੀ।

“ਜਿਵੇਂ ਇਸ [ਛੇਵੇਂ] ਤੁਰਕੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪੂਰਬ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਸਮਰਾਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੌਂਪਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਆਇਸੰਗਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰਕੀ ਸੁਲਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੌਂਪਣ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। 1838 ਵਿੱਚ ਤੁਰਕੀ ਮਿਸਰ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਗਈ। ਮਿਸਰੀ ਤੁਰਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ—ਇੰਗਲੈਂਡ, ਰੂਸ, ਆਸਟ੍ਰੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੂਸ਼ਿਆ—ਨੇ ਤੁਰਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਰਤਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਾਸ਼ਾ ਮਹਿਮਤ ਅਲੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਜਦੋਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਰਤਨਾਮਾ ਮਹਿਮਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਔਟੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਭਾਗ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਮਸੀਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਰਤਨਾਮਾ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਮਹਿਮਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ! ਅਤੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਭੇਜ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮਹਿਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਿੰਤਿਤ ਨਾ ਕਰੇ ਜੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁਹੰਮਦਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਤੋਂ 391 ਸਾਲ ਅਤੇ 15 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮੁਹੰਮਦਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀ ਹਾਇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਨਾਦ ਰੁਕ ਗਿਆ।" ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ, *Synopsis of Present Truth*, 218.

ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਚਰਮ-ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਵੀ 1830 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ, ਮੁਸਲਿਮ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਹਾਨ ਜਿਹਾਦ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਇਸਲਾਮੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਯੂਰਪੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ, ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੜਕਾਉਣ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ "Eastern Question" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੂਰਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਯੁੱਧ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1838 ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਉਲਲੇਖਿਤ "ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼-ਅਵਸਥਾ" ਉਹਨਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਵ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਯੁੱਧ ਕਾਰਨ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮਹਾਨ ਫੁਰਾਤ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ [ਛੱਡਣ] ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਉਸ ਔਟੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿਖੇ ਪੂਰਬੀ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਗੱਲ ਪੰਦਰਹੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਕੀਕਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ।"

Works of William Miller, Volume 2, 121.

ਲੂਕਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਵਰਣਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼ਭਰੀ ਦਸ਼ਾ "ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਸੀ; ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਗੱਜਦੀਆਂ ਸਨ," ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ "ਦਿਲ ਭੈ ਦੇ ਮਾਰੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ, ਢਹਿ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।" ਪੂਰਬੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਭੈ ਦੇ ਮਾਰੇ ਢਹਿ ਜਾਣਾ" ਅਤੇ "ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਗੱਜਣਾ" ਸੀ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ ਇਸ ਅਤਿ ਭੈਂਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਗਰਜਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੇ। ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ (ਜੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਿਹਾ ਹੈ), ਉਸ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਗਰਜਦੇ ਅਤੇ ਉੱਥਲ-ਪੁੱਥਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਵੇਗ ਨਾਲ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ, ਰੋਗ, ਕੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।" ਟੈਸਟਿਮੋਨੀਆਂ ਟੂ ਮਿਨਿਸਟਰਜ਼, 445।

ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵੇਖੀ, ਜਿਵੇਂ ਗੱਜਦੀਆਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਭੈ ਕਾਰਨ ਥੱਕਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹੇ ਹੀ ਉਹ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਾ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਾ ਲੂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਛਾਣ ਪੂਰਬੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ, ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ।

“ਵਰਤਮਾਨ ਸਮਾਂ ਸਭ ਜੀਵਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਗੰਭੀਰ ਰੁਚਿ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਗਿਆਨ, ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪਦਾਂ ਉੱਤੇ ਆਸੀਨ ਮਨੁੱਖ, ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘਟ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਤਣਾਓਭਰੇ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਤੀਵ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਘਟਨਾ ਵਾਲਾ ਹੈ—ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਕਟ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੈ।”

“ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਹੁਣ ਕਲੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਵਗਣ ਜਦ ਤੱਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਪਰ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੁੱਟ ਪੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਵਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਦ ਐਸਾ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕੋਈ ਕਲਮ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ।”

“ਬਾਈਬਲ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਹੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਧੁਨੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕੰਬਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਨਿਰਬਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।” Education, 179, 180.

ਲੂਕਾ ਅਧਿਆਇ ਇਕੀਹ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਾਰੇ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਲਿਸਬਨ ਦਾ ਭੂਚਾਲ, ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਦਿਨ, ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਝੜਨਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼-ਭਰੀ ਅਵਸਥਾ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਡਰ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਇਹ ਸਭ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ “ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ” ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬੱਦਲ ਸਮੇਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਦਿੱਤੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ 1840 ਵਿੱਚ ਔਟੋਮਨ ਸਰਵੇਚਤਾ ਦੇ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼-ਭਰੀ ਅਵਸਥਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਸਮੇਤ ਆਇਆ।

“ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਲੋਕ, ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ; ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਲੁਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।” ਦਾਨੀਏਲ 7:13, 14. ਇੱਥੇ ਵਰਣਿਤ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਗਮਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੱਧਸਥਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਆਗਮਨ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਨਹੀਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1844 ਵਿੱਚ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਕਾਸ਼ੀ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਡਾ ਮਹਾਨ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਅਤਿਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਓਰੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਿਰਿਆ-ਕਲਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਲਈ—ਜਾਂਚੀ-ਪੜਤਾਲ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ, 479.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਣਨ ਲਈ ਦੂਜਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ "ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਕਲੀ ਲਾਉਂਦੇ ਰੁੱਖਾਂ" ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੁੱਖ ਕਲੀ ਲਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜੋ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਕਲੀ ਲਾਉਂਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜੀਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਣ ਕੋਪਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਰਮੀ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕਦੇ ਨਾ ਲੰਘੇਗੀ। ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਟਲਣਗੇ। ਲੂਕਾ 21:30-33।

ਤਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਰੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕੋਪਲਾਂ ਕਦੋਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ?" ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਟਪਕਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ "ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ" ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ "ਤਿੱਖੀ ਹਵਾ" ਦਾ "ਉਹ ਦਿਨ" ਹੈ।

ਮਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਕੁਰ ਮਾਰੇ, ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰੇਂਗਾ; ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸੇ ਦੁਆਰਾ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਚੂਨੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਕੁੱਟੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਗਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤਥਾਪਿ ਕਿਲਾਬੰਦ ਨਗਰ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਂ ਤਿਆਗੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਾਂਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: ਉੱਥੇ ਬੱਛੜਾ ਚਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਲੇਟੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ: ਔਰਤਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦੇਣਗੀਆਂ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਸਾ ਲੋਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨਾਲੇ ਤੱਕ ਝਾੜ ਮਾਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਓ ਸੰਤਾਨੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਫੁੱਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 27:8-13.

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਛਿੜਕਣੀ (ਮਾਪੀ ਹੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਕਲੀ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਕੁਕਰਮੀਤਾ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਸੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)। ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਹੱਥਕੁਕ ਦਾ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, "ਕਿਲਾਬੰਦ ਸ਼ਹਿਰ" ਵਾਂਗ, ਸੁੰਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਦਇਆ ਜਾਂ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਪਾਂਦੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ "ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼" ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਫੁੱਕੇਗੀ, ਜੋ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜ "ਯਹੂਸ਼ਲਮ" ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਚਲਗਤ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜਣੇ ਜੋ ਬਸੰਤ ਦੇ ਕੋਪਲਾਂ ਮਾਰਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਪਲਾਂ ਮਾਰਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੂਹ

ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

“ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਰਗਰਮ ਮਸੀਹੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰ੍ਹ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।” Testimonies to Ministers, 507.

“ਸਾਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਰਸਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਓਸ ਅਤੇ ਬੁੰਦਾਬਾਂਦੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਇਆਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੀਏ, ਤਦੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ‘ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਆਪਣੀ ਕੋਪਲ ਨੂੰ ਉਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਬਾਗ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਤਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਗਣ ਦੇਵੇਗਾ’ (ਯਸਾਯਾਹ 61:11)। ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੋਕ, ਜੋ — ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਜਾਗਰੂਕ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਜੋਤਿ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਆਮ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਖੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣਗੇ, ਇਤਨੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਚੱਲੀਆਂ ਜਾਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜੇਹੇ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਲੱਗਾਮ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਸਰਲ ਸਾਧਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇਗਾ।” Testimonies to Ministers, 300.